

تاریخ 18/07/2009

حمید انوری

شیر خوب است ، اما خر بد

حیوانات به دو دسته تقسیم گردیده اند ، دسته اول حیوانات وحشی و دسته دوم حیوانات اهلی . حیوانات وحشی به آن دسته از حیوانات اطلاق میگردد که در جنگل و کوه و دشت حیات بسر برده و در بین شان شیر پادشاه جنگل است و از همه قوی تر و زورآور تر و هرگاه گرسنه شود به میل خود یک حیوان دیگر را به دام انداخته و دریده و نوش جان میکند و چون سیر شود از طعمه خویش دست بردارد و متباقی را به گرگ ها و سگ ها و دیگر حیوانات گرسنه واگذارد و این حیوانات چون سیر شوند ، آنچه از لاشه حیوان شکار شده باقی باشد ، طعمه کرگس ها و کلمرغ ها و در آخر سر زاغ ها و رویا ها گردد. البته حیوانات درنده یا وحشی به صد ها و شاید هم هزاران نوع باشند که ما را سر آن نیست تا یک یک بر شماریم ، اما بطور نمونه از چند تایی آن اسم میبریم که بیشتر شناخته شده اند و آنها عبارتند از : شیر ، پلنگ ، ببر ، گرگ ، کفتار و..... ، و اما حیوانات اهلی به آن دسته از حیوانات اطلاق گردد که با آدمیان خو گرفته و در خدمت انسانها باشند و انسانها که اشرف مخلوقات گفته شده اند ، از این حیوانات اهلی به انواع و اقسام مختلف استفاده میکنند. این نوع حیوانات که خیلی ها بی آزار هستند، شب و روز در خدمت آدمیان قرار دارند. تعدادی از این نوع حیوانات در جاه های مخصوص نگهداری میشوند که آن مکان را بنام (طویله) یاد کنند. حیواناتی که در (طویله) نگهداری میشوند شامل گوسفند ، بز ، گاو و نیز اشتر و خر و اسب و قاطر و..... میشوند و انسانها از دسته اول این حیوانات اهلی که در طویله نگهداری میگردند، از گوشت و پوست و پشم و روده و کله و پاچه و شیر آنها استفاده مینمایند و از خر ها جهت باربری و حمل و نقل استفاده میشود و از گاو ها بر علاوه گوشت و پوست و شیر آنها ، جهت قلبه زمین ها نیز استفاده میکنند. در کشور های عقب نگهداشته شده از فضله حیوانات اهلی نیز استفاده بعمل می آید . اسب ها را جهت سواری و سپورت ها و تفریح های مختلف استفاده نموده و از اشترها بر علاوه حمل و نقل از گوشت آنها نیز تناول میفرمایند و بعضاً انسانها جهت سرگرمی و تفریح خود آنها را به جنگ و میدارند و از جنگ آنها لذت میبرند. اما خر ها همیشه بار بردار بوده و جهت حمل و نقل از آنها استفاده میشود . خر ها به مانند دیگر حیوانات اهلی بسیار بُرده بار ، پرکار و سر به راه و قانع هستند و شب و روز در خدمت آدمیان قرار دارند.

بعد از این مقدمه مختصر برمیگردیم به اصل مطلب و آن نوشته هموطن محترم ما جناب (رحمت اله روان) تحت عنوان (از دادن لقب قهرمان تا لقب حیوان) در همین صفحه میباید. با احترام به نظر جناب شان ، میکوشم نظر خود را در مورد ابراز دارم و پافشاری هم ندارم که نظر ایشان غلط و از این کمترین درست است . این هر دو نبشته از یک مقاله در روزنامه پرتیراژ و مشهور انگلیسی ((گاردین))، منشأ میگیرد که در آن گفته شده ((افغانستان را خر ها رهبری میکند)) . این نوشته سر و صدای زیادی در داخل و خارج از کشور ایجاد کرد که ما را به آن کاری نیست. و اما عنوان مقاله جناب (رحمت اله روان) جالب است :

(از دادن لقب قهرمان تا لقب حیوان) ایشان مینویسند که افغانها در داخل و خارج کشور صدای اعتراض خود را بلند نمایند.....، پرسیده میشود که در آن زمان که همین خارجی ها برای بعضی ها لقب (قهرمان) دادند و شیر اش خطاب کردند ، چرا مردم اعتراض نکردند و چرا هموطنان ما همه خاموش نشنستند؟! آیا شما فکر میکنید لقب (شیر) بهتر از لقب (خر) است؟! در حالیکه شیر یک حیوان درنده و وحشی است و خر یک حیوان زحمت کش ، بار بردار و بُرده بار و بی ضرر و فرمان بردار و همیشه در خدمت آدمیان. چرا در دادن لقب (شیر) خشنود میگردیم و به آن افتخار میکنیم و در دادن لقب (خر) عصبانی میشویم و عکس العمل نشان میدهیم؟! چرا اگر به ما لقب (قهرمان) دادند خشنود میشویم و اگر لقب (جنگ سالار) دادند ، زمین و زمان را به هم می کویم؟!

اگر کسی را ((شیر)) گفتند افتخار میکنیم و فخر میفرشویم و اگر ((خر)) گفتند عصبانی میشویم. در حالیکه شیر یک حیوان وحشی و درنده است و خر یک حیوان اهلی و بی ضرر. از جانب دیگر زمانی که محترمه ملالی جویا نماینده بر حق مردم فراه گفتند که **مردم** اسم پارلمان افغانستان را ((طویله)) گذاشته اند ، ایشان هرگز نگفتند که من میگویم و نیز همین وکلا که برای ملالی جویا توطئه چیدند و خلاف قانون تصویب شده خودشان وظیفه وی را به تعلیق درآوردند و قانون را پامال کردند و بدین گونه حق مسلم مردم فراه را زیر پا نمودند، به لقب (شیر) و (قهرمان) مباحث میکنند.....

از اینها که بگذریم و برگردیم به جنگل (منظور من از جنگل در اینجا نه حکومت کابل است و نه هم پارلمان آن) و مشخصاً به جناب شیر (شیر در اینجا منظور از همان حیوان درنده و وحشی است) ، باید گفت که شیر با همه وحشی گری و درنده خوئی خود ، یک امتیاز بزرگ دارد که نباید ناگفته گذاشت و به گفته مشهور : عیب می جمله چو گفتی ، هنراش نیز بگویی. و آن امتیاز بزرگ این است که هرگاه شیر گرسنه باشد ، طعمه به چنگ آورد و آنرا دریده و نوش

جان کند و چون سیر گردد از شکار حیوانات دیگر خودداری کرده و سبب آزار و اذیت حیوانات دیگر نه گردد و حیوانات دیگر با خیال آسوده در مقابل وی به گشت و گزار پردازند. و اما این خاصیت خوب در انسانهای حیوان نما و آدمیان شیر صفت و پلنگان ملنگ نما وجود ندارد، چون آنها هرگز و هرگز سیری ندارند و فرضاً اگر گاهی احساس سیری نمایند، جهت خوشگذرانی خود هم به دریدن انسانها می پردازند. نمونه های فراوانی از این گونه اعمال وحشیانه گرگ صفتان آدم رو در سالهای 1992 تا 1996 در کابل فراوان اتفاق افتاده است و همه از آن واقعات وحشتناک باخبر اند.

از جانب دیگر مقاله نویس ((گاردین)) نوشته است که ((**افغانستان را خر ها رهبری میکند**)) وی این اطلاق را به تمام مردم افغانستان نکرده است و هرگز هم کسی چنین احمق نمیشود و اگر خدای ناخواسته شود، با مردم با شهامت افغانستان طرف است که ضرب شصت شانرا همین انگیس ها سه بار خورده اند و هرگز هم فراموش نخواهند کرد. میدانم که جناب محترم (روان) از روی وطن دوستی و مردم پروری و علاقه مفراط به این مرزوبوم، نوشته خویش را به تحریر درآورده اند که این احساس شان قابل قدر است، ایشان مینویسند: ((.....**بخاطر چند نفر محدود تفنگسالاران، قاچاقچیان مواد مخدره، رشوت و فساد سالاران اهانت به تمام افغانها شده است و توهین صورت گرفته است**.....)). باید خدمت شان عرض کرد اینکه بنظر این کمترین نه این حکومت از مردم است و نه هم مردم از این حکومت دل خوشی دارند و همین چند نفر به گفته شما تفنگسالاران و قاچاقچیان مواد مخدره و رشوت و فساد سالاران تمام حکومت را به گند کشانیده اند و چه خوب گفته اند: (خشت اول گر نهد معمار کج، تا ثریا میرود دیوار کج). از سوی دیگر بر علاوه اینکه اساس این حکومت فرمایشی از همان آغاز و ابتدا کج نهاده شد و هرچه جنگ سالار و قاچاقچی و دزد و رهن و ناقضین حقوق بشر بود، همه گردهم آمدند و دمار از روزگار مردم بدرآوردند و می آورند هنوز و همین رئیس جمهور که (ایلا کردن والای) چوکی ریاست جمهوری نیست، باز هم دو جنگ سالار مشهور و خونریز را معاونین خویش انتخاب کرده است. آیا این توهین به تمام ملت با شهامت افغان نیست؟! آنان که دیروز خون خلیق ریختند و زهر در جام و زهر مار اندر سبوح شان کردند و نه به طفل رحم کردند و نه به پیر و نه به جوان، آنانیکه افراد تحت فرمان شان حتی به زنان مظلوم مرستون رحم نکرده و نامردانه و با شقاوت و بی رحمی و بی مروتی تمام به آنها دسته جمعی تجاوز کردند، امروز کاندید ریاست جمهوری اند. آنان که دیروز با دهان کثیف شان به بانی استقلال افغانستان فحش و ناسزا گفتند و هزار و یک جنایت و خیانت دیگر را مرتکب شدند، امروز کاندید ریاست جمهوری اند و آنان که دیروز وطن را فروختند و هموطن را واسکت بردند، امروز کاندید ریاست جمهوری اند و.....، و همین اکنون رئیس جمهور برحال کشور شش نفر از قاچاقچیان پودر مرگ را که هرکدام به بیشتر از ده سال زندان محکوم گردیده بودند، مورد عفو قرار میدهد و پرویز کامبخش ها همچنان در غل و زنجیر قرار دارند و.....، آیا ب فکر شما نسبت (خر) به این نوع حکومت، **ظلم بر خر** نیست؟!)

گاو و خران بار بردار به ز آدمیان مردم آزار